

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J.**, U., X., správca konkurznej podstaty úpadcu P., so sídlom V., IČO: X., proti odporcovi: **K.**, B., X., IČO: X., zast. J., advokátom, N., X., o návrhu na určenie odporovateľnosti právnych úkonov, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51 Cb 147/1999-598 zo dňa 24. apríla 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51 Cb 147/1999-598 zo dňa 24. apríla 2006 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že žaloby vedené pôvodne pod sp. zn. 51 Cb 147/99, 51 Cb 148/99, 51 Cb 149/99, 51 Cb 150/99, 51 Cb 151/99 a 51 Cb 152/99, uznesením sp. zn. 51 Cb 147/99 zo dňa 7.3.2000 spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 51 Cb 147/99, zamietol. V časti návrhu na určenie odporovateľnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.1.1999 vo vzťahu k Predajni potravín D., Poľnohospodárskemu objektu F. a Pekárni K. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov súd zistil, že navrhovateľ si nárok uplatnený v jednotlivých návrhoch, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.

51 Cb 147/99 zo dňa 7.3.2000 spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 51 Cb 147/99, uplatnil podľa ust. § 15 ods. 2 a § 15 ods. 4 písm. c/ a d/ ZKV.

Na základe rozporných tvrdení navrhovateľa a odporcu v záujme objektívneho zistenia skutkového stavu, nariadil súd znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonomika hospodárstva, odvetvie účtovná evidencia a dane D., uznesením č. k. 51 Cb 147/99-178, ktorý mal po preštudovaní spisového materiálu a potrebných dôkazných prostriedkov, zodpovedať na otázky vymedzené súdom v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania. Znalec dospel k záveru, že podľa údajov vedených v účtovných výkazoch PD K. za rok 1998 tento subjekt vykazoval nepriaznivú ekonomickú situáciu. Družstvo malo značné problémy s plnením záväzkov, nedokázalo plynule a plne uspokojovať svojich veriteľov, čo v konečnom dôsledku viedlo k vyhláseniu konkurzu na majetok družstva, a preto podľa vyjadrenia znalca, kúpne zmluvy možno označiť za transakcie poškodzujúce ostatných veriteľov družstva, pretože keby nedošlo k uvedeným prevodom majetku, mali by veritelia možnosť uspokojiť svoje pohľadávky voči PD K. inými zákonnými prostriedkami.

Rozsudkom zo dňa 23.4.2003 č. k. 51 Cb 147/99-340 Krajský súd v Banskej Bystrici, vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku, návrhom vyhovel. Proti rozsudku podal odvolanie odporca, ktorý nesúhlasil so závermi súdu, ktoré vychádzali zo znaleckého posudku D.. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe doteraz vykonaného dokazovania možno súhlasiť so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ohľadne toho, že napadnuté kúpne zmluvy boli uzavreté v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu, že v osobách I. a M. bola splnená podmienka personálneho prepojenia medzi úpadcom a odporcom, podľa § 15 ods. 4, písm. d/ ZKV, ako aj majetkovej účasti PD K. v spoločnosti K. vo výške 10 %. Pokiaľ ide o otázku ukrátenia konkurzných veriteľov, ako otázku právnu, nemôže sa podľa názoru odvolacieho súdu riešením tejto otázky zaoberať znalec, pretože k jej vyriešeniu musí smerovať dokazovanie, ktoré má byť zamerané na zistenie majetku v čase pred a po právnych úkonoch, ktoré sú odporované s tým, že súd musí zistiť, či došlo k takému zníženiu majetku dlžníka, že po vykonaných právnych úkonoch už nie je uspokojiteľná pohľadávka konkurzného veriteľa buď vôbec alebo v plnom rozsahu.

Na základe skutkového stavu zisteného z dôkazov vykonaných v rámci intencií odvolacieho súdu, súd dospel k záveru, že účtovná hodnota celého majetku úpadcu zníženého o majetok, ktorý bol predmetom odporovaných právnych úkonov, predstavovala ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu, t. j. ku dňu 4.8.1999 sumu 93 135 536,39 Sk, ďalej že na prieskumnom pojednávaní boli preskúmané pohľadávky konkurzných veriteľov v celkovej výške 112 153 016,47 Sk, z toho správca konkurznej podstaty úpadcu na prieskumnom pojednávaní uznal ako zistené pohľadávky, pohľadávky vo výške 95 882 984,17 Sk a z toho pohľadávku V. uznal podmienene. Zákon o konkurze a vyrovnaní v ustanovení § 15 ods. 1 stanovuje, že základnou podmienkou na určenie odporovateľnosti právneho úkonu je ukrátenie konkurzného veriteľa, pričom z logicko-gramatického výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že na to, aby bol za splnenia podmienok stanovených v zákone konkrétny právny úkon označený za právny úkon odporovateľný, stačí preukázať ukrátenie či i len jedného konkurzného veriteľa. Konkurzný veriteľ je na svojom oprávnenom nároku v súvislosti s odporovaným právnym úkonom ukrátený vtedy, keď na základe odporovaného právneho úkonu, či právnych úkonov došlo k takému zmenšeniu majetku úpadcu, že konkurzný veriteľ, či konkurzní veritelia nebudú môcť byť v rámci konkurzného konania uspokojení na svojich oprávnených nárokoch buď vôbec alebo len čiastočne. Na uvedenú základnú podmienku odporovateľnosti právnych úkonov nadväzujú ďalšie podmienky odporovateľnosti právnych úkonov upravené v odsekoch 2 až 6 ustanovenia § 15 ZKV. Podľa uvedených odsekov však možno konkrétny právny úkon označiť za právny úkon odporovateľný len vtedy, keď je splnená základná podmienka odporovateľnosti právneho úkonu vymedzená v ust. § 15 ods. 1 ZKV a tou je ukrátenie konkurzného veriteľa.

Ak nie je možné otázku ukrátenia konkurzných veriteľov posudzovať výlučne z hľadiska ekonomického, ale predovšetkým ako otázku právnú, tak nestačí nazerať na ukrátenie konkurzných veriteľov z hľadiska matematického rozdielu účtovnej hodnoty majetku úpadcu v čase vyhlásenia konkurzu a uznaných pohľadávok konkurzných veriteľov (tak, ako na to poukazoval v priebehu konania navrhovateľ), ale že je potrebné otázku ukrátenia konkurzných veriteľov posudzovať v širších súvislostiach, t. j. napr. v súvislostiach, za ktorých bol právny úkon uzatvorený.

Na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, súd dospel k záveru, že v danom prípade predmetom prevodu bol majetok, ku ktorému bolo zriadené záložné právo, čo znamená, že možnosť uspokojenia veriteľov z výťažku predaja tohto majetku zostala zachovaná, pretože spolu s majetkom prešlo na nadobúdateľa aj záložné právo k nemu zriadené. Ďalšou podstatnou skutočnosťou vo vzťahu k skúmaniu toho, či došlo alebo nie k ukráteniu konkurzných veriteľov je to, že sa nejednalo o právne úkony bezodplatné, ale úhrada bola zmluvnými stranami dohodnutá vo forme prevzatia záväzkov úpadcu kupujúcim a pristúpenia k dlhu predávajúceho, čím sa znížila zaťaženosť úpadcu a vznikla možnosť veriteľov úpadcu vymáhať svoje pohľadávky od nadobúdateľa majetku, ktorý bol predmetom prevodov.

Na základe uvedených skutočností, súd žaloby zamietol. Konštatoval pritom, že výšku celkovo prihlásených pohľadávok skreslila pohľadávka správcom konkurznej podstaty podmienené uznaná, ktorú si prihlásila V., pobočka L., ako pohľadávku, ktorú v tom čase nevlastnila. Vo vzťahu k návrhu navrhovateľa na určenie odporovateľnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.1.1999 v čase jej predmetu Predajňa potravín D., F. a Pekáreň K., konanie na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 150 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a žiadal napadnuté rozhodnutie z dôvodu procesných väd a vecnej nesprávnosti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. zmeniť a návrhu o odporovateľnosti právnych úkonov vyhovieť. Namietal, že napadnutý rozsudok je postihnutý procesnými vadami, v dôsledku ktorých je toto rozhodnutie súdu obsahovo neurčité a nepreskúmateľné. Rozhodnutie prvostupňového súdu obsahuje v úvodnej a výrokovej časti viacero nepresností, ktoré robia jeho obsah neurčitým vo vzťahu k predmetu návrhov na začatie konania zo dňa 6.10.1999, ktoré v počte 6 návrhov navrhovateľ doručil Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 8.10.1999. Napadnutý rozsudok vo výroku vôbec nešpecifikuje jednotlivé návrhy na začatie konania, ktorý navrhovateľ sledoval podaním jednotlivých návrhov, ale je len zákonným predpokladom a podmienkou pre to, aby súd v danom prípade mohol na návrh vecne a procesne aktívne legitimovaného účastníka vysloviť neúčinnosť konkrétnych právnych úkonov dlžníka voči konkurzným veriteľom ako dôsledok

odporovateľnosti. Rozsudok súdu vo výroku vôbec nešpecifikuje jednotlivé návrhy na začatie konania, o ktorých súd napadnutým rozhodnutím rozhodol z hľadiska ich označenia a identifikácie predmetu konania podľa jednotlivých návrhov a petitov. Každý zo šiestich podaných návrhov je čo do predmetu, a teda aj znenia petitu obsahovo odlišný, že ich nemožno vo výroku podradiť len pod číslo konania. Uvedenie tejto špecifikácie je pre určitosť výroku, a teda aj preskúmateľnosť súdneho rozhodnutia v tomto konaní neopomenuteľnou obsahovou náležitosťou.

Namietal ďalej, že neurčitá a nepreskúmateľná je aj časť výroku rozsudku, ktorou časťou výroku prvostupňový súd rozhodol o zastavení konania vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré uvádza len ako „Predajňa potravín D., Poľnohospodársky objekt F. a Pekárni K.“.

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje navrhovateľ za vecne nesprávny aj z ďalších dôvodov. V napadnutom rozsudku uvedené odôvodnenie skutočností, ktoré sa týkajú zisťovania, či odporovanými prevodnými zmluvami došlo k ukráteniu konkurzných veriteľov, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, je hypotetické a argumentačne nepresvedčivé. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa jeho názoru vyplýva, že postup prvostupňového súdu vo vzťahu k zisteniu existencie ukrátenia konkurzných veriteľov odporovanými úkonmi ako hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ust. § 15 ods. 1 ZKV nebol uskutočnený v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu. Vytýkal súdu prvého stupňa, že pri rozhodovaní v tomto konaní nevenoval náležitú pozornosť zisťovaniu skutočností, že podstatný predmet prevodov z odporovaných kúpnych zmlúv tvoria hnutelné veci a živý inventár, voči ktorému majetku mal zriadené záložné právo záložný veriteľ V., pobočka L. a ďalší oddelení veritelia, ktorí majú v konkurznom konaní zistené pohľadávky spolu v sume 48 949 134,24 Sk. Z pôvodného objemu odporovaného majetku, ktorý je predmetom oddeleného uspokojenia na základe existencie záložného práva, napriek zákazu jeho scudzovania, uloženého odporcovi právoplatným predbežným opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51 Cb 147/1999 zo dňa 7.3.2000, jeho podstatná časť už fyzicky neexistuje, bola protiprávne scudzená odporcom v priebehu tohto konania. Uvedené skutočnosti spochybňujú vykonateľnosť záložného práva k zálohu. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa zameral pozornosť len posudzovaniu nárokov oddelených veriteľov

vo vzťahu k predmetu záložných práv. Napadnutý rozsudok sa vôbec nezmieňuje o ukrátení širokého počtu konkurzných veriteľov, ktorí v konkurze nemajú právo na oddelené uspokojenie z predaja zálohu a sú v plnej miere závislí od výsledku tohto konania. Neprijateľné a vecnými dôkazmi nepodložené je aj tvrdenie súdu, že prevzatím dlžných záväzkov PD K. sa znížila záväzková zaťaženosť úpadcu. Na základe účtovnej evidencie bolo zistené, že na plnenie prevzatých záväzkov úpadcu voči veriteľovi V. bolo doposiaľ reálne splatených len 685 956,50 Sk, čo v pomere k výške záväzku, ktorý do vyhlásenia konkurzu z dôvodu nesplácania záväzkov preberajúcim dlžníkom, na úroku vzrástol na sumu 29 812 385 Sk. Právny názor súdu prvého stupňa vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke veriteľa V. a jej podmienenému uznaniu potvrdzuje záver, že súd nedostatočne preskúmal relevantné doklady predložené navrhovateľom. Ak si uvedený konkurzný veriteľ v konkurze uplatňuje pohľadávku vo výške 29 812 385 Sk s právom na oddelené uspokojenie podľa ust. § 28 ZKV, je nepochybné, že tento nárok je možné uspokojiť len zo speňaženia majetku, na ktorý boli zriadené záložné práva, a ktorý podľa § 6 ZKV patrí do konkurznej podstaty. Namietal tiež, že prvostupňový súd nevykonal ním navrhovaný dôkaz na preskúmanie reálnej schopnosti odporcu splatiť prevzaté záväzky, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že v aktuálnom čase priebehu konania objektívne neexistuje. Príčinou tohto stavu sú vykonané prevody podstatných častí hmotného majetku odporcu na tretí subjekt, ktorým je PD K., so sídlom K.. Podľa jeho názoru, v predmetnom prípade boli naplnené podmienky podľa § 15 ods. 5 ZKV a návrh bol podaný dôvodne.

Odporca k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že krajský súd rozhodol v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, jeho rozhodnutie považuje za vecne správne a navrhol ho potvrdiť. Poukázal na to, že nebolo uvedené, že právnymi úkonmi úpadcu, ktoré boli vykonané za súčinnosti záložného veriteľa, ktorý s nimi vyslovil súhlas a s prevedeným majetkom bolo viazané aj primerané množstvo záväzkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP, na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ podanými návrhmi sa domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov, a to kúpnej zmluvy uzavretej medzi úpadcom PD K. ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim

zo dňa 4.1.1999, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k hospodárskym zvieratám špecifikovaných v návrhu č. 1 zo dňa 6.10.1999, kúpnej zmluvy zo dňa 5.1.1999 o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV Č. v k. ú. F. a hnutel'ného majetku špecifikovaného v návrhu č. 6 zo dňa 6.10.1999, kúpnej zmluvy zo dňa 8.1.1999 o prevode vlastníctva samochodných strojov a závesného náradia špecifikovaných v návrhu č. 2 zo dňa 6.10.1999, kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 11.1.1999 o prevode vlastníctva poľnohospodárskych strojov a traktorov špecifikovaných v návrhu č. 4 zo dňa 6.10.1999, kúpnej zmluvy zo dňa 11.1.1999, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k hnutel'ným veciam špecifikovaných v návrhu č. 3 zo dňa 6.10.1999, kúpnej zmluvy zo dňa 21.1.1999, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných v k. ú. K. na LV Č. a k hnutel'nému majetku špecifikovaného v petite návrhu č. 5 zo dňa 6.10.1999. Návrh odôvodňoval jednak s poukazom na ust. § 15 ods. 4, písm. c/ a d/ a ods. 5 ZKV.

Podľa § 15 ods. 1 ZKV, konkurzný veriteľ alebo správca sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 6, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa, sú voči konkurznému veriteľovi právne neúčinné. Toto právo má konkurzný veriteľ alebo správca aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný, alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 15 ods. 4, písm. c/ a d/ ZKV, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol konkurzný veriteľ dlžníka ukraťený, a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou a právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a/ a b/ majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a/ a b/ štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom.

Podľa § 15 ods. 5 ZKV, odporovať možno tiež právnomu úkonu dlžníka, ak právny úkon bol vykonaný v poslednom roku pred začatím konkurzu a hodnota prijatá dlžníkom bola nižšia, ako bola primeraná hodnota v čase vykonania právneho úkonu, a dlžník bol v úpadku alebo sa dostal do úpadku v dôsledku takeého právneho úkonu.

Odvolačný súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí konštatoval, že na základe doteraz vykonaného dokazovania možno súhlasiť so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ohľadne toho, že napadnuté kúpne zmluvy boli uzavreté v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu, že v osobách I. a M. bola splnená podmienka personálneho prepojenia medzi úpadcom a odporcom podľa § 15 ods. 4, písm. d/ ZKV, ako aj majetkovej účasti Poľnohospodárskeho družstva K. v spoločnosti K. vo výške aspoň 10 %. Otázkou, či odporovaným právnym úkonom bol konkurzný veriteľ dlžníka ukrátený, musí smerovať dokazovanie, keďže hmotnoprávnou podmienkou zakotvenou v ust. § 15 ZKV je ukrátenie konkurzného veriteľa. Účelom odporovateľnosti je zabezpečiť súdnu ochranu konkurzného veriteľa pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka, a tým aj k zmareniu možnosti, aby sa veriteľ z majetku dlžníka uspokojil. Pod pojmom ukrátenie nie je možné rozumieť akékoľvek zníženie majetku dlžníka, ale len také, ktoré spôsobuje, že veriteľova pohľadávka nie je uspokojiteľná buď vôbec alebo v plnom rozsahu. Súdu prvého stupňa v ďalšom konaní uložil, aby sa zamerail na zistenie rozsahu majetku dlžníka v čase pred a po právnych úkonoch, ktoré sú odporované a zistil, či došlo k takému zníženiu majetku dlžníka, ktoré malo za následok, že pohľadávka konkurzného veriteľa nie je uspokojiteľná buď vôbec alebo v plnom rozsahu.

Súd prvého stupňa po doplnení dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade predmetom prevodu bol majetok, ku ktorému bolo zriadené záložné právo, čo znamená, že možnosť uspokojenia veriteľov z výťažku predaja tohto majetku zostala zachovaná, pretože spolu s majetkom prešlo na nadobúdateľa aj záložné právo k nemu zriadené. Ďalšou podstatnou skutočnosťou vo vzťahu k skúmaniu toho, či došlo alebo nie k ukráteniu konkurzných veriteľov je to, že sa nejednalo o právne úkony bezodplatné, ale úhrada bola zmluvnými stranami dohodnutá vo forme prevzatia záväzkov úpadcu kupujúcim a pristúpenia k dlhu predávajúceho, čím sa znížila zaťaženosť úpadcu a vznikla možnosť veriteľov úpadcu vymáhať svoje pohľadávky od nadobúdateľa majetku, ktorý bol predmetom prevodov. Na základe týchto skutočností, návrh navrhovateľa zamietol, pričom konštatoval, že výšku celkovo prihlásených pohľadávok skreslila pohľadávka správcom konkurznej podstaty úpadcu podmienená uznaná, ktorú si prihlásila V., pobočka L. ako pohľadávku, ktorú v tom čase nevlastnila.

Právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení sa súd prvého stupňa dostatočne neriadil a zákonnými podmienkami vyplývajúcich z ust. § 15 ods. 5 ZKV, ktoré musia byť kumulatívne splnené, sa nezaoberal a nevyhodnotil, či hodnota predmetu kúpnej ceny prijatá dlžníkom bola nižšia, ako bola primeraná hodnota predmetu kúpnej ceny v čase vykonania právneho úkonu, a dlžník bol v úpadku alebo sa dostal do úpadku v dôsledku takého právneho úkonu. Z dôvodov napadnutého rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd nevyhodnotil, či došlo k takému zníženiu majetku dlžníka, ktoré malo za následok, že pohľadávka konkurzného veriteľa nie je uspokojiteľná buď vôbec alebo v plnom rozsahu. Nedostatočne tiež skúmal otázku, či odporovanými právnymi úkonmi došlo k ukráteniu konkurzných veriteľov. Pritom navrhovateľ v návrhu, ako aj v priebehu konania poukazoval na tú skutočnosť, že uzavretím predmetných kúpnych zmlúv došlo k zásadnému narušeniu výrobo-hospodárskej štruktúry dlžníka, nakoľko realizovanými prevodmi sa fakticky v družstve úpadcu likvidovala celá živočíšna výroba, mechanizácia rastlinnej výroby, oblasť mechanizácie a dopravy, a to napriek tomu, že na ne nadväzovali ďalšie hospodárske aktivity úpadcu, ktoré sa takto následne paralyzovali. Hodnota predmetu kúpnej ceny bola nesporne nižšia, ako bola primeraná hodnota predmetu kúpnej ceny v čase vykonania jednotlivých právnych úkonov.

Záverom odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že podstatnú časť plnenia kúpnej ceny podľa odporovaných kúpnych zmlúv zo strany kupujúceho (odporcu) má tvoriť právny úkon prevzatia záväzkov PD K. za majetkové podiely členov družstva podľa zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 24.4.1999 v sume 11 743 858 Sk a podľa zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 30.6.1999 v sume 22 799 114,65 Sk. Podľa názoru odvolacieho súdu, majetkový podiel člena družstva nie je záväzok (dlh), ktorým môže pokryť kúpna zmluva nárok člena družstva na vydanie tohto majetkového podielu postupom podľa Zákona č. 42/1992 Zb. o transformácii družstiev u povinného, ktorým v danom prípade je PD K., teda úpadca.

Pretože súd prvého stupňa podmienky odporovateľnosti z hľadiska ust. § 15 ods. 5 ZKV neskúmal, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, odvolací súd rozsudok v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1, písm. h/ OSP zrušil a podľa odseku 3 tohto ustanovenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude tento

postupovať vyššie naznačeným spôsobom, a zároveň skúmať podmienky odporovateľnosti podľa § 15 ods. 5 ZKV, podľa jednotlivých kúpnych zmlúv uzavretých medzi úpadcom a odporcom.

V ďalšom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP). O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v novom rozhodnutí súd prvého stupňa (§ 224 ods. 3 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. mája 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: